

שבוע ספורט

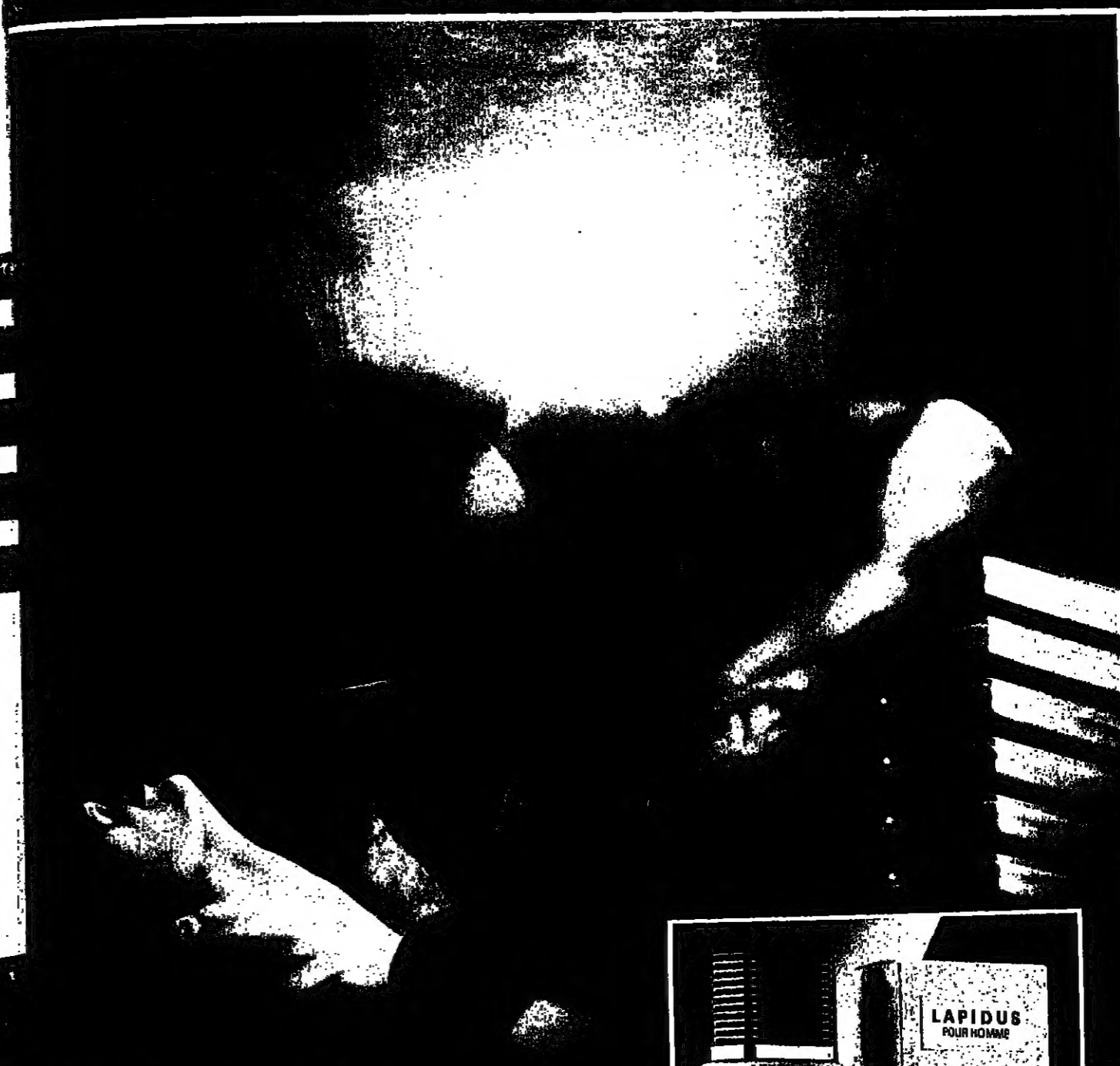
המגזין השבועי



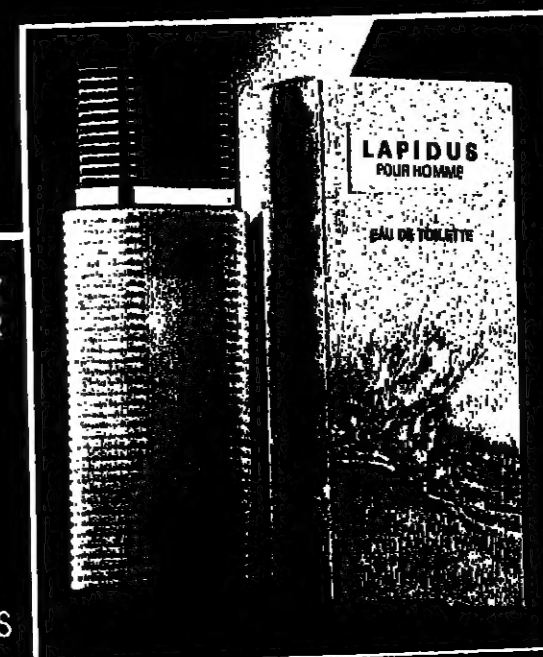
הכרזת מלואים

LAPIDUS

POUR HOMME



לפידוס - סדרת טיפוח לגברים, מבית טד לפידוס - פריז.
אפטר שייב, או דה טואלט, דאודורנט וסבון.



PARFUMS TED LAPIDUS PARIS



רצועה שילדיך ייהיו בשניים? חתום למענם היום על

השבועון לצעירים



עתון הנוער הגדול, המרתק והנפוץ ביותר בישראל!

את מבצע המוניים הזה לא כדאי להחמיץ!

- חשוב על היתרונות:**
- ★ אתה נחנה מחנחה משמעותית במחיר העתון.
 - ★ חמש שנים כולל תחנה מחירון "מפ"88", שישלח אליכם חנינים שנה שלמה.
 - ★ ילדך יקבל שי חנינים - שעות יד מחנכה, מקורי וייחודי.
 - ★ אולם הפרס העיקרי יגיע לביתך מדי שבוע: עתון גדול, יפה, חינוכי ומומלץ, הכולל חומר עזר ללימודים.

אבל זה לא הכל:

- ★ אתה נותן לילדך עתון חינוכי, מרתק ומעמיק.
- ★ אתה מקבל את השבועון לביתך בדואר מדי שבוע ללא תשלום נוסף.
- ★ אתה משתתף בחגורת פרסים יקרי ערך.

מחנה מידית לכל מנוי: שנות יד מחנכה, בלעדי למנויי "מעריב לנוער".

הגרלת פרסים ענקית!!! בין המנויים שיחתמו במבצע זה יוגרלו פרסים * **טלוויזיה צבעונית** * **5 מכשירי רדיו טיים** * **20 זוגות אופניים** * **פיצו**

"מעריב לנוער" - עתון הנוער של המדינה!

סביב הכדור מאיר ריפמן

התנאים הקנדיים של העולה החדש עמו

מכבי נתניה נאשה מלהשיג אישורים ליהדותו של החלוץ מג'מיקה, מול "שיגור" דיוויזיה. האם איתרה את המועד בעניין הזה? אבל אלי כדאי שתזכיר דוגמא דור קא מהיריבה העירונית, בית"ר נתניה, שהצליחה לרשום כמעט את הער להחדש סקנדל, מוריס (ממח) עמר, בן 19, שהגיע אליה לאחר פתיחת העונה.

הרב עמרס אסייג מסודרונסו, שלח את המכתב הנאשה את יחידות. שימו לב לזכרון:

"לכל מאן דבעי, יתנני בזה לאשר, שהבחרתי ממוח עמר, ידיו 3 ל ד פח במורדני נו להוריו מור רפאל עמר ומרת מריאח למשפחה לוי וכמובן הוא ח ו ד י לכל דבר. הדברים וגם הסבר תחת, מתפללים אצלנו ומשתתפים בכל ענייני הקהילה והמסורות במורדני."

"נורה לכם על כל עורה שתוכלו להעניק לו."

"בברכה ותודה..."

בעיר שהתאחדות לכדורגל בארץ מתחבטת בנושא של השגת שיתוף רור "אירופים" שלנו למשחקי הג'מורת, בית"ר נתניה תידרש לעמוד במבחן דומה, שכן עמר נימנה על הסגל המורכב במחלקת קנדה לפני שרשמה את עמר בשורותיה, נדרשה



ממנה עמר אישור מורד



שוער לרבי: עשו להיות שותף

כסר 10 אלפים דולר: שכר חודשי של 1,000 דולר ומענק כסר 300 דולר לכל נקודה.

נדיבי חיכה, ואז באה מכבי שער רייס וסיכמה עימו את התנאים הבאים: 10 אלפים דולר כמענק חתימה 600 דולר לנקודה "קצר בתקשורת" כיון ירר שער רייס אבסולוט צומן, למנהל המקצועי (שפרש בינתיים) יורם אורנשטיין, הותיר את גרבי שוב בלי קבוצה.

שתי התקלות היו יותר מדי עבור גרבי - שהחליט לתבוע את הנוג' עם ברבר על פגיעה בשמו הטוב וכן הוא הורש למצוה על אבדון חצי ער נט משחקים.

באמצעות פרקליטתו, ערר מיכל אבן תובע את שכר משתי קבוצות אחרות...

את השיא הזה מבקש לרשום לר מור אלי גרבי, השוער המחליף של המוליכה הלאומית, מכבי נתניה.

יושב על הספסל באחת - דורש שכר משתיים

אבל בינתיים מצא גרבי את מכבי נתניה, שם הוא משחק כ-18 אלף דולר בסך הכל. אם תוכה הקבר בה באליפות, ויהיה שותף - אפילו יישאן דקה אחת ואז ייחנה ממע נק אליפות של 3,500 דולר.

אבל עד אז, מחכה גרבי לדיון המשפטי במכירותיו, זה צפוי במא עליו.

קדוש נרמו: פיטורין בעוד שבועיים...

הדמיט מאמן כדורגל חשבה למעמים יותר מכמה אלפי דולרים, תהילה ופריסות בקבוצת האקסטיבית ביותר בארץ. זאת הוכיח מיכאל (לומא) קדוש, שותף על שריש אימון האלופה בית"ר ירושלים (אחרי שפטר את מוסליה שפיגלר) וזעריק להישאר במכבי יבנה (אוציזית).

לפני שבועיים חצי, כשנענה לפניית בית"ר ירושלים וזלח אליה כדי לתתם על תווה נשמע קולות נגר צער מכוער זה. אבל שלושה דברים שזעקו כישיבה עם הירושלמים, גרמו לקדוש לבטל מכוונתו לקבל את ההצעה.

כששאל אותו יורר בית"ר ירושלים בני נחמיה, האם הוא חושב שביכולתו לאמן את הקבוצה - תגרו קדוש והוא בכר השלח קישוק ביכולתו. הוא נתן דוגמאות: מאמנים שבאו מהארצות - שמשון שנתר (מחפועל עבר) ונסים כבד (מפועל ר"ג) - קיבלו ליריחה את בית"ר ירושלים, הצליחה וזעשו להם שם.



מאמן קדוש: טוב שם טוב מבין קד

קדוש שאל את נחמיה "למה שאלת את השאלה הזאת?" ותשובתו הייתה בית"ר ירושלים לא רוצה להניח למצב שתצטרך לשפר עוד מאמן, תוך שבועיים... קדוש "עשה חושבים" "בלי מאמן, עם אמציה לבקביץ' כיועץ, זה לקחו ארבע נקודות בשני משחקים, עכשיו מחכים להם שני משחקים שנים, נגר הפועל כמ"ס ומכבי נתניה ואם יכשלו, ישילו את כל הרושם עלי."

קדוש לא רצה למצוא עצמו מתפטר מוכנה לטובת בית"ר ירושלים, ואקורי שבועיים למצוא עצמו מפורש בירושלים.

ועוד סיבה מרוע, החליט "לא ללכת לירושלים", היא התנה משטכית, למקרה שובבנה תהליך אותו על התמסרותו. קדוש ביקש מבית"ר ירושלים שתתן לו הגנה כו. ותשלם את השכר שיתבע אם יבנה תוכה במשפט בגושן הוה. ראשי בית"ר ירושלים תהווה לו "אנו אגודה גאה גדולה ורצינית ולא רוצים ששמן יכרר בצער שלר משמח התיכח הצובח העת השתהי."

הדוח של ירושלים היה שסמ יותר - כמעט כפול - מהשל דבנה. אבל קדוש תזכיר, שבועיים לא חל זה קצר וטוב שם טוב - אבטל טרוב.

אנו לא מאסנו קנאנארוני בייגור, אפר השער גאון ירכיז לו אנו מה שששש.

מזה בגליון

15-4 בעיה הכושל של הבדולחים 6-7
משימה החצונית 9 אלי תגר לענין בלבד
111-10 אז נכשין בירת 12-13: מוסתר דור
הוועל וקולמסן 14-15: שנת תשי"ב בטענין
116: כדורסל USA 17: כדורסלן 18: שוער

בשער

זה מול זה חן ליפון, מצנין
קל, מול חומאיל מאורט
הערב הם ביד אליהו. כנצלות
הקטן (מחפועל) הוועל
(וקולמסן) (הצילם) ע. אבישין

עורך: אלכס דודן
שיכר: טובי מולק
עריכה גרפית: שמי דגן
צלם: עדי אבישין
עורך מדור הספורט:
אבי בעלחיים

עובדים

מדינת גילה שוידר טל: 439442 (03)
כל הזכויות שמורות למעריב

עובדים

האירוע, מאמן הכושר של המועדון ת"א בעבודתו. עם אחרות (צילום: עדי אביש)



סיני דווקא נותן את הלב באימון

נושא האימון נבחרת רק צוער אחרת, טוען אבי אלמוג. לפני 17 שנה שיתמו פעולה עםנואל שריי, ולמחר שיתמו אימונים חדשים בחדר אקלים, כדי להכין את הנבחרת. מאן, לא עבר שום מאמן כושר ראשי קודם עם הנבחרת. הבל מאד שחיים, ברמה הכי גבוהה, ברמה הנבחרת, לא משקיעים בכיוון תחת אבי מוחין וחי מביק. בקבוצות, אם היה בא לראות אימונים, היה רואה איך שחקן נבחרת כמו סיני רץ, איך הוא משקיע אצל משה בעיטה זה בעיטה, ספרינט זה ספרינט. הוא דווקא רוצה לאחד שגותו את הלב בעבודה.

אבי נאמן "מוחין" צריך שיהיה לו מאמן כושר צמוד. קשה לו אפילו מבדעת הביקורת העצמית. אם אחת שונה בכושר גופני, אם אתה מביא את הכדורגלנים לשיא ספורטיבי בתקופה לא טובה, זה עלול להעמיס ולגרום נזק מיותר.

התחייבותו לנושא הכושר הגופני נבחרת ישראל בשנים האחרונות, נשמעת לפעמים כציטוט מכאון כדורגל מזהיר מלפני 60 שנה. סיפור כזה הוא סיפורו של משה פטלוק, כיום מאמן הכושר של נבחרת ישראל. פטלוק ליהו את נבחרת ישראל למשחקי אוקיאניקה במסגרת למחנה אימונים בגרמניה. כששנה תבחרת לארץ ותבחרו מאמן הכושר המנוסה לעבוד לשלב ב' של האימונים, כדי לסיים את השתתפותם בגרמניה. יסלח מיימוביץ, מאמן הנבחרת, לא ראה צורך במשקל עבודה של פטלוק. התעורר שבראש אוריאל את "אירועי אוקיאניקה" נתנו, סורסוק, למסלוק לגמור... להגיד את מה שהיה לו, שיתמו עבודה.

האנטי-פרייט שפתח בו באחרונה, החל בעקבות ההפסד האירופי לטורינו. דווקא שם השתכנע מוחין, פתאום, שהנבחרת שלנו אינם בכשר, שהליגה לא מכשירה אותם ושפאמני הכושר בקבוצות, בעצם, מועלים בתפקידם. מוזר, אחרי כל-כך הרבה שבתות שהוא צופה במשחקי הליגה, פתאום משהו דינדן אותו. שנים שהיה רואה כדורגל אירופי, אבל רק אחרי העימות עם שריי, פתאום הוא החליט שזה הזמן ללחוץ על הרושם. חודשיים הבאים, אולי פחות, הוא ינסה עכשיו להכשיר אביטיפוס חדש של כדורגלן ישראלי.

היום קבוצה

אבי אלמוג (לשעבר אברוצקי), מאמן הכושר של המועדון ת"א, לא ממד לצעוק "כשה", אחרי הגילוי של מוחין. שבע שנים שהוא עובד עם קבוצות כדורגל לאומיות: עם שלמה שרף, יצחק שום, ובימים אלה עם איציק שניאור.

השוואה עם אירופה

"אנשים מסתכלים היום על מה שקורה באירופה ומנסים להשוות. המשחק האירופי חזק, מאד, מבחינת הכח שמושקע בו. אני יכול לומר, שאני עבר השנה בדיוק כמו שעברתי לפני 2 ר"צ. עונות. מה שקרה, זה שהתמודדנו עם יריבים מאירופה, שאצלם הכושר וההוסן הגופני הם ברמה גבוהה מאד. ולכן, מתלוננים פתאום. שאני לשחקנים שלנו כשר".

לפני שהצטרף לעבודה עם שלמה שרף בנבחרת (81'), עבר אלמוג שש שנים כמאמן כושר בצבא. "בהתחשב בתנאים של המקצוענות והמוסריות המקובלת בארץ, אני דווקא רואה עלייה משמעותית במודעות אצל השחקנים לכל הנושא הזה של כושר גופני, גם אם זה עדיין לא מספיק בקיץ האחרון, התייצבו אצלי בטרנסן ב"ח 13 כדורגלנים מהליגה הלאומית ועבדו קשה, יום יום, על כושר גופני. כולם או חגנו את הפגרה. אני זוכר רק שלפני כמה שנים, כשהגעתי לבנייה, הם היו המומים כאשר שרף הגיע אחי לפניהם ואמר שאני מאמן כושר. רצנו הרבה קילומטרים בחולות, דברים כאלה. בסוף השנה, כשהתברר לקחו גביע, באו אלי שחקנים ולחצו לי את היד. אמרו כל הכבוד. מי שהיה שחקן בקבוצה באותה תקופה, לא ישיבה את זה כשיהיה מאמן".

אבי נאמן, מאמן הכושר של מכבי ת"א, דווקא נוטה להסכים עם מוחין. "איך שאני מכיר את מצב העניינים בליגה הלאומית, אני נאלץ לקבל את מה שמוחין אומר. צריך להודות: המאמנים שלנו לא עובדים בתקופה הזאת על כושר גופני. ישנו ניגוד את זה באמצע העונה. חוץ מזה, ישנו ניגוד אינטרסים. הקבוצות מבינות את עצמן לקראת השבת, לקראת שאינם מחודשים בכל שבת, ואילו מוחין עושה הבטות למדע לגמרי אחר. הוא צריך אותם בשיא בתקופה אחרת, דווקא ברגע זה".

40 שיאים

נושא השיא המעורר הוא אחד הדברים הקשים להמודדות לכל מאמן כושר. מהלך הליגה השוטף רורש מהשחקן להגיע לשיא לקראת כל משחק, 40 שיאים כאלו בעונה בממוצע ויש גם גביע

שנכנס, לפעמים, באמצע השבוע. "מהבחינה הזאת - מסביר אבי אלמוג - האימונים הם בעיה שחקן עובר בשבת איזושהי שיא. בדרך כלל, שמעבר ליום רביעי או אפשר ללחוץ את השחקן. ובימים ב' רג' הוא עדיין בהשפעת השיא הקודם. זה קשה גם מנטאלית, להוציא מכדורגלן תוך 48 שעות שיא נוסף, אם למשל הקבוצה ניצחה והחברה נפגשים ביום שני - אז כולם שמחים ובעצם זה קשה להכניס אותם ישר לעבודה קשה. נושא הריכוז הגופני המתגבר, לקראת השיא בשבת - מסכימים כל מאמני הכושר הגופני

דבר שאי אפשר בלעדי. מרבדים עם השחקנים, מכירים להם כמה זה חשוב. איציק שניאור מקוין לחניכים, בהופעת ת"א, סרטי וידאו של משחקי כדורגל באירופה. בקטעים החינוכיים לוחצים 'שואו ומדסקים' מקורם שזה יעזור.

כלי שוט

אבי אלמוג: "כושר זו עבודה קשה מאד. אם לעבודה קשה בסדר גודל כזה לא מתלווה מידע ומשמעת עצמית ברמה גבוהה - זה קשה. כמעט כלתי אפשרי. אני יכול במסכותיות ובשום מלמלה, להקנות את זה לשחקנים. זה לא מכשיר, זה גוף וחי".

אלי דריקס, פאר החוסן הארצישראלי המשתקם, נפגע לפני כמה שבועות בהתרוממות לכדור עם שרף מאלטה: שחר בראל, החברה קוראים לו סניק, יצא חבל באמצע ההתמודדות עם שריי. לא נעים, לא מעורר. מתברר שמטפרי הסניטטורים שיש לך לא עושה אותך חסון. מאמני הכושר רואים בנושא החוסן הגופני את תאום לאימוני הכושר. אצל רוב האמנים בארץ, זה לא מקובל.

אפי נאמן: "אחד הדברים החשובים שמוחין מביא עליהם כל הזמן זה נושא הכח. אני נוטה להסכים איתו, אבל זה צריך להתבצע כבר מהנוער. משה שמענובו סיפר לי, אחרי המשחק מול שריי, שאחרי כל תיקול עם שחקן שריי, צריך, החרוזים שלנו

"במצבי לחץ, אנתנו פחות טובים"

אברהם גראנס (הפועל ת"א) אימן רבות במחלקת הנוער באנדרה. בכל הקשור באימוני נוער באירופה אברהם הוא הכותב. בראיסקו, במנשנגלר, ליברפול, אנדרלכט הברזי - בכל מחלקות הנוער האלו, נפגש באימונים.

• במצבי לחץ, אנתנו מבחינה טכנית הרבה פחות טובים מהאירופים. הם יודעים לבעוט טוב יותר, לנגח טוב יותר תחת לחץ. הם כולם מרגלים מהנוער מתמרת בלי כדור, חוקים או חלשים. במיוחד הנוער האחרון, ראיו בתוציק אחר מהנוגיה ש20, מטר, במצב לחץ, הגביה כדור בלי בעיות לחבר שלי".

• התייחסות. "נוער באירופה מקיף 24 שעות ביממה לכדורגל. באנגליה, למשל, הילד חי בשביל הכדורגל. שם זה משקל קיצוני. בגיל 16, הנוער עובד את הלימודים והולך ללימודי כדורגל. אם הוא לא היה כדורגלן, הוא הימך לאחל משמרת במפעל. בשעות הפנאי שלו, לברד, הוא משקיע בשכיבות סמיכה וזה לא יורד לו מראש כל היום. חיק צריך ששחקן בארץ כדורגל, תשאל אותו מה הוא עושה בשעות הפנאי שלו - ואז תשוח עם ג'ק מוחין, וראה שום מתעסקים פי. שניים בכדורגל. בארה"ב, למשל, צעירים חולים לזה בחרו סל וקולעים מל היום. לוח אני לנבחרת".

• חוסן גופני. "בלי התכונות, שם פעמים בשבת נכנסים למבחן כושר ועוברים על חיוסן שריי רגליים וחוסן החלק העליון של הגוף".

• אורח חיים ספורטיבי. "הייתי לא מומן במיוחד נוער ישראלי באירופה עם פורטו, אתלטיקו מדריד, מילאנו. אימור, למשל, לוקחים את כדורגלני הנוער שלהם וזה חיים בידו. 24 שעות ביממה. כמו פנימית. 20 כדורגלני נוער נכנסים שם תחת פיקוח בידו. ישנים יחד, קמים בבוקר, אומלים ארוחת בוקר יחד. הם בחורים צעירים עם שמחת חיים, אני לא מביא על מסגרת עם משמעת נוקשה או משוח כזה".

קשור קשר עו עם המשמעת העצמית, עם מנטאליות - כפי שאותה לקראו לזה בזמן האחרון. אבי אלמוג: "בהופעת ת"א, אני יכול להעיד, שעובדים טוב מאד ומשקיעים באימוני הכושר, באמת. שיטת העבודה היא שאני מעביר אימון כושר כללי, לקבוצה כולה ואיני ואיני שניאור לוקח מדי פעם שחקן מסוים הצידה, עובד איתו אישית על שיפורים ספציפיים. האימון רציני, הכל בסדר. אבל או, כשעובדים למשחק אימון או משחק ענייני - אתה עור פעם יכול לראות את 'התייחסות', אם אפשר לקרוא לזה ככה. שוב תנועה אישית ובקבוצות. ככה זה יש, לדעתי, קשה גם לנושא המנטאליות של המשחק בארץ. אצלנו, ברגע ששחקן נמצא במצב שאין לו כדור ברגל, הוא לא נחשב גורם משמעותי במשחק. עניין של תפיסה וחי מהו אני במקום העבודה שלי, כל אחד מאיתנו, יודע מה התוצאות שלו ומה הזכויות. אצל הכדורגלנים זה אחרת. התוצאות שלהם לא כל-כך ברורות להם. זה כולל גם עבודה במהלך אימונים".

האימונים ללא כדור, הם לכאורה אימונים כששולי הכדורגל, לא ממש בעניין. הצורך במשמעת עצמית בקטעים האלו של כל אימון הוא

נפול. משום ככה. בארץ מקובל לא לאמן כדורגלנים באמצע העונה על כח. אנתנו במכבי ת"א החלטנו להתלכס על הנושא הזה והלכנו שבועות אחרים למבחן כושר, אבל בסוף ירדנו מהנושא".

אין מודעות בנוער

אבי אלמוג טוען, שהחברל מתחיל בנוער. "בגיל 19-17 באירופה, אתה יכול לראות איך בונים את השחקן על חריב חזק, אימוני כח. אצל מאמני הנוער והנוער בארץ, אין מודעות מספקת לנושא. את הנוער, לדעתי, צריך להכין מבחינה זו לכדורים באירופה אפשר לראות מה את אומר: המון אימוני כח חיוסן כבר מגיל צעיר מאד, לדעתי של אפי נאמן, יש לא מעט דברים רבים מסביב, שמונחים. היום מתחילים איתם כאל ררישות אקדמיות. זה לא כך. כלי עיניים, אמבטיות ותחונה נכונה - כל העבודה יורדת לטימיון. מי שישן ב11 בלילה וקם ב12 בצהריים בלי לאכול ארוחת בוקר בריאה, לא שומר. על מודריות בריאה ולא נתון לנטי להתאושש. יש לנו בעיה קשה עם השחקנים בנושא הזה. וכך הלאה וכך הלאה.

שופטספורט

עמי כברי



יש משהו מסריד בעבודה שהמאמן הלאומי מיליונק מוחין - עוד מעט תהגב אצלנו שנה וחצי של עבודה - גילה רק עכשיו שהכדורגל הישראלי רץ, במסגרת הטוב, על כושר ברגי, מאו קיבל על עצמו את המשימה, לא היה מוחין יעקבי בשום תחום. פעמים בשבוע, כמו שטון, הוא קורע עכשיו את כדורגלני הנבחרת באימוני כושר מוגברים. אפילו למשחק לזכר אבי רן היסט אם לשדר את שחקני, זיהה למכתב מפורש מהתאחדות. מסע התעמולה

שופטספורט

מסע נבחרת הכדורגל לאוקיאניה
הוא הרבה יותר ממאבק על
כרטיס אולימפי ■ הצלחה בו
פירושו הצלה ממש כך, של כל
הופעת ישראל בסיאול ■ כשלו
- יביא לכך שהמשלחת שתצטרף
בטקס הפתיחה, ב-17 בספטמבר,
תהיה כמעט קאמרית, הקטנה
ביותר שייצגה את ישראל מאז
32 שנה ■ זאת, כמובן, אם לא
יתחילו להקל בדרישות
לספורטאים בענפים האישיים ■
תמונת מצב, לא מחמיאה, 250
יום לפני "יום השי"ן"

בלבר, וחו לא.
 240 יום לפני טקס פתיחת משחקי סיאול, תמונת המצב, מבחינת המועמדים. לצעור שם מאחורי הרגל הכחול-לבן, איננה מרגינה אילו קריימו המשחקים כבר מחר ולא הול מ-17 בספטמבר, היתה ישראל מיוצגת עם שלושה סניטאים, צוות שיט כ"הולנדי מעופף, שני סניטאים (ואולי נבחרת) וכן שחיין - מתוך 35 חברי הסגל האולימפי בענפים האישיים. זאת, משום שרק אלו עמדו עד כה בקריטריונים, ללא הקלה כלשהי, שנבקשו להם.

בעיות מיוחדות

אלא שהאולימפיאדה התקיים רק בעוד כשמונה חודשים ותוכנית האירועים לא התחשבה בבעיותיה המיוחדות של ישראל. התוצאה: נכון לעכשיו, אוי בנוסף לשלושה הסניטאים, ייצגו אותנו בסיאול שני צוותי שיטאים, שחיין ואולי גם קלע. זאת, אם ראשי הספורט דו-דעו האולימפי, לא יחליטו בעוד חודשים ומחצית, כי נוצרו תנאים מתייכים, אולי בלתי-צפויים, המצריקים כל מיני הקלות בקריטריונים שהם עצמם קבעו לספורטאים - ובאמצעות ההקלות הללו, להביא לכך שישראל

תהיה מיוצגת בסיאול עם יותר ספורטאים ממה שמועדן עתה.
 במלים אחרות, וביתר פירוט: נכון לעכשיו, ואילו קריימו המשחקים עתה, היה ייצוגה של ישראל מופקר בידי הסניטאים עומס מפורז, שלמה גליקשטיין וגלעד בלום, מאחר שבמדינת הסנים האולימפי הראשון מאז 64 שנה, שוריינו מקומה על פי השני המדינות בנביע דיונים האחרון, בנוסף לעוד כמה קריטריונים "מפתחות" שקבעו המארגנים. מאחר שישראל היא בין שמנה הראשונות בנביע דיונים, והענק לה ייצגו כהנאם.

כמו כן הובטחה השתתפותם של אלדד אמיר ויואל סלע, כ"הולנדי מעופף, על סמך השגיה: סירה 8 מתוך 80 ומסמך 7, בין המדינות באליפות העולם 87 שהיתה בקיל, מערב גרמניה ומקום שני בקרב אולימפי בסיאול. זאת מאחר שהם כבר מלאו את דרישות המדינות שהעדיף להם מומחי הוועדה לספורט השני, המפקחת על מעליות האולימפיים בסיאול. ואכן, המומחים הללו מעריכים היום, כי

משימה

צוות של "470", שטרם נבקע שמית, היה משיג גם זאת את הדרישות - "משום שמדובר בקניין ישראלי וסוג זה של סירה, הוא גם המקצוע החזק ביותר שלנו, מבין מקצועות השיט". מעבר להסבר הזה, חובה להרגיש: שייטי ה-470 לא נקבעו עדיין, גם משום שהקניין הם לא עמדו בקריטריונים שהועדו להם וההזמנות שלהם תהיה רק במאסר, באליפות העולם שתתקיים בחיפה.

15 שניות גורליות

השחיין אייל שטיינגמן קבע בשנה האחרונה ב"100 מ' חזה את המון 1:04.55 דקה, בעוד שקריטריון המינימום שהועדו לו עמד על 1:04.70 דקה, תיקרנה ביותר



אלכס דורון
 כאשר תצא נבחרת הכדורגל למשימת אוקיאניה שלה, בסוף החודש הבא, ילו אותה עיניים משועות בתחינה להצלחה. שכן, אם תרכוש הנבחרת את הכרטיס האולימפי, היא תציל, ממש כך, את הופעת ישראל בסיאול. כשלו, לזכר משמעותו לכדורגל הישראלי, יביא לכך שישראל תיוצג באולימפיאדה ה-24, מורכב כמעט קאמרית, בדומה לאחת המדינות הועדויות שבעולם - קורי



שחינים אלדד אמיר (משמאל) ויואל סלע (במקד) הוענקו ספורטאים השנה של "מעדיב". מקום שני בקרב אולימפי



ענפי עומס מנסודוך "שיבוץ אולימפי" בזכות נביע דיונים

כלומר, הוא קבע זמן טוב ב-15 מאיות השניה מהמינימום שלו - וכך רכש את הכרטיס לסיאול. הסייף אורי ברמי, קבע את הדרישה הטוב ביותר מבי כל האולימפיים - מקום 4 באליפות העולם, המדינה בדומה, כלואה. שנה קודם לכן, בבלגיה, הוא דורג 30. לידה חתולא דורגה 12 באולימפיאדה ובמקום ה-19, שלב חנוקאואט, באליפות העולם - וכן, הכשיתו שניהם את מקומם בסיאול. אלא שישראל לא תיוצג באולימפיאדה בתחרות הסייף האישי, כיוון שהן מתקיימות ביום הדיבורים, וביום זה, כך נקבע מראש, לא יתחרו ישראלים בשום וידה. הופעת הסייפים בתחרות האישי, נמלה איפוא - וכך נותרה ישראל עם הדרכ הכמעט קאמרית, הול.

מאחר שעד למשחקים נותרו בכל זאת מספיק ימים כדי ששאר חברי הסגל האולימפי (ואולי ספורטאים אחרים, שידוללו "נשים"), ינסו מולם פעם נוספת כדי לרכוש את הכרטיס לסיאול - בתחרות בין לאומיות שונות שיערכו בתקופה הקרובה - או לא נסגרה הרלת ולא נתמנה סופית רשימת היצגים לאולימפיאדה.

בדרך התחרות

מכאן מתחיל שלב ה"אימים" וההערבות:

ההצלחה

בדרישות שהוצבו לה, תוכנית העבודה שלו כוללת מחנה אימון ותחרויות בסקנדינביה בשבועות הקרובים (עד פברואר) 20 ימי אימון מרוכבים, בקיץ, כשישפוך אחריו, ברומניה וסלוב. בדרישות השני 1986 מקום 7 באליפות העולם, אבל השנה נוצח פעמים באליפות העולם והתנחם במקום 1 בכינוס העולם.

אם בכל זאת יחולט לשגר נבחרת טיישים, ייצא אורי ברמי וחמישה מחשבה הכאים: גיפן בלנק, נועם בין, אילי אוזון, אילן בר, גרמני גרם וים מיכאלי. השביעי, שלומי איל, פרש. נבחרת הסייף דורגה 9 באליפות העולם בבלגיה 1986 ובמקום 11 כלואה. התוכנית מיועדת לה הופעת ביגור בתחרות קנה וגביע מרטיני, בפברואר גביע ליאון פאול, ובנוציה. במאסר בנביע רומל במארים, באמרי, בהנגריה ובמא, במס.

שובם של הוותיקים

שלושה צוותי "470" נאבקים על מקום בסיאול, שניים - האחים רן ורון מורין והנאומים אורי ושמיר עזרא - וכללים בסגל, על פי השגיהם בשנתיים האחרונות (מקום 6 מ'96 סירות באליפות העולם '86, מקום 19 מבין 27 במדינות, ו-49 מ'116 בסירות, באליפות אירופה '87 וכן מקום 66 מ'116 סירות, באליפות העולם לסרטינים, מקום 9 בסירות ומקום 9 מ'19 מדינות, באליפות אירופה '86, מקום 17 מ'22 מדינות באליפות אירופה '87 ומקום 49 מ'116 בסירות באליפות העולם '87, לתאומים). אלא שינסו לקרוא תיגר עליהם הוותיקים שמשו ברקמן ואיתן טירילנדר. כאשר זה יקרה ואם יצליחו - צפויים עימותים קשים, כיוון ששניים אינם בסגל האולימפי הנוכחי. לשייטים נועדו עד סיאול תחרויות באליפות העולם במאסר בחיפה, באמרי, בחיפה, צופת, במאסר בדגמק וקום אולימפי בהולנד, ביולי בקיל ובאונסט בגרנד, איטליה. ערן גרומי, 100 ג' ונשג מורת ב'1500 חופשי, בסגל ועליהם לקבוע זמנים טובים בקרבה

ממה שקבעו עד כה. גרומי חייב להשיג 58.42, בעוד שזמנו הטוב ביותר 59.90; מורת חייב לקבוע 15:38.11, בעוד שזמנו הטוב ביותר 15:48.60 (מ'86) והשנה הוא קבע 17:11.99 דקות. ההזמנות האחרונות שלהם היו במאסר באליפות החורף של ישראל, בפברואר בתחרות ארנה באירופה ואחר כך ב-8 האומות, ביולי ובתחרויות בוינה, רומא, או מונטה קרלו במא.

האתלטים הם סגל גרמן (רוחק, אילן גולדווסר 4000 משוכות) וחזבה שמוחלי (מרתון נשים, סגל קבעה אמנם 6.46 מטר, כשהקריטריון שלה היה 6.40, אך זה אירע ב'86' ואילו אשתקד קבעה רק 6.26 מטר. האחרים רווחים מאי מהמינימום שלהם. השאנס האחר, כנראה, הוא רק של חזבה - במרתון לונדון, אם תקצץ מספיק שניות כדי לקבוע 240.30 שעות. היא קבעה 240.33 ב'86' והתרחקה מדרישג 50-10 אבל השנה הטוב ביותר הוא 51.77.

הבעיה של רויטל

המתעמלים הם רויטל שרון ויעקב לוי נמכשיים ושלמית גולדשטיין באמנותיה. רויטל קבעה ציון ממוצע 9.2 באליפות העולם '87 ודורגה 94 מ'180 משותפות. לוי קבע 110.05 דורג 106 מ'176. הציון הממוצע שלו 9.17 בעוד שהקריטריון קבע 9.3. יחד עם זאת, נפתחה להם הדרך לסיאול, כיוון שהשניהם היו בתאם למינימום ההתאחדות הבינלאומית, עבור "שאריות", לשם השלמת מצבת המשתתפים בתחרות. התחרות האולימפית של רויטל נפתלה על יום כיפור - ולפיכך ברור מראש שלא תיטע.

גולדשטיין קבעה 37.50 בסורניר בין לאומי ב'87' אבל באליפות העולם רק 35.50. דרידג שלה, 47 מ'78 מאושר שיגורו לסיאול בתאם למינימום והבין לאומי "לשאריות".

המישה קלעים בסגל לסיאול אבל רק אחד או שניים יטעו. גידי ארימטיט באקדח חופשי קבע ב'87' 577 ומקום 10 באליפות העולם. יצחק יונסי ברנבה אייר 582 בכינוס העולם 581 באליפות העולם '87. גיא טטריק בשלושה מצבים 1156 בסיאול ו-594 מ'60 בור שכיבה, אורי שפירוב 60' שכיבה, השיג 597 בסיאול ומבנה אילן 596 בנביע העולם בציור. ספירוב הוכלל כרישמת קלעי האולימפיאדה, לפי הודעת ההתאחדות הבינלאומית (הקצאת המארגנים). הקלעים ייצאו בפברואר לאליפות אירופה בגרונזיה (אורי) ובאמרי למבטיק, במאי יהיו במינכן, שני מתאגרפים בסגל, יתחרו בדרישות ויעקב שמואל. רק בדרישות נחשב מועמד. אבירם מורין, בקיאה דורג שביעי בחצי הגמר באליפות העולם '87, אך הקריטריון שנבקע לו הוא מחמי מרא ועליו בין השאר לנצח שלושה מבין חמישה דראשונים של חצי הגמר הזה, בתחרויות שיהיו במאי בבלגיה ואוסטריה. הערכת המומחים היא שלא יעמוד בכך, אלא אם יקרה נס.

כשלוך הג'ודו

הג'ודאים איי ושיקי קאן, יעל אורי, מריבואי ורות מנן, כשלו במבחנים שלהם (אליפות העולם '87) ולמעשה אינם נימנים עתה על המועמדים לסיאול.

אם לא "תציל" כאמור נבחרת הכדורגל את הקטנה ביותר שייצגה את ישראל אי פעם באולימפיאדה בהלסטיק ב'1982 ייצגו את ישראל 13 ספורטאים אישיים ונבחרת כדורסל, במלבורן '86 רק שלושה בדומה 60, 23 ספורטאים אישיים במוקד 64, עשרה במבטיק '68 12 ונבחרת כדורגל במינכן 72, 15; במבטיק ריאל '76 11 ונבחרת כדורגל ובלום אנגלס '84 - 33 ספורטאים בענפים האישיים.

התחרות האופטימית ביותר, כיום, מרבית על 13 ספורטאים והמסימית ביותר על שבעה אולי 10. כלבר, אם לא יפרצו המחסומים, בעקבות כשלוך אפשי של נבחרת הכדורגל (ועל סיכויי נבחרת הכדורסל, איש לא מרב).

שמואל פורמן

סגל מ'87

על הכוונת ארז קופמן

הצ'אנס הגדול

אם יוצב בשבוע הבא בשער הנבחרת, נגד בלגיה, תהיה זו ההזדמנות הגדולה של עופר פביאן, שוערה של סגרת הטבלה, מכבי פ"ת ■ כשבת שמר על שער נקי, לא הצטיין - אבל כמעט שלא שנה, בכל מהלך המשחק עם מכבי ת"א ■ הכעיות שלו: באחר-על-אחר, איננו מצטיין; הוא עדין יותר מדי ■ השקט הנפשי שלו - זה "מושחר"



שוער עופר פביאן. קורא היטב מהלכי משחק

עופר פביאן לומד כימיה אלו כמה קשים הם חייו של שוער בדורגל. במיוחד אם אתה שואף להיות כטופ.

מיחיץ ניסה בנבחרת את בוני גינצבורג, והתאכזב. הבחור ספג שערות רבות מדי, והחליט לכתוב על שוערים צעירים, מהמציאות בליגה. כזה לשגל הנבחרת את עופר פביאן, שוער מכבי פ"ת, סגרת הטבלה, את אבי חדר המפתיע משמשו זאת אורי שמיר מכפרסבא, הבחירה נעשתה כשנתנו לנבחרת חודשים בלבד לפני המשחק הקדום אולימפיהל באוקיאניה. ועופר, ששחק כבר כחריב מול שווייץ (2-0) היה אז די כינוני, נאבק היום בשני משרדים נאמד - לחלץ את פ"ת מאימת הנשייה לליגת הארצות, והשני - להשיג את האזרחות השווער הראשון של הנבחרת, שכלל איננה

פביאן על שער נקי מול מכבי ת"א (0-1). לא הצטיין, אבל כמעט לא שנה בכל מהלך המשחק. מכבי ת"א, במצבה הקשה, לא הייתה אתגר קשה מדי לפביאן והגנתו הלוחמת. השוער הענק, לא גורש כמעט להפגין את יכולתו הנבונה בכדור. גובהו, כועדו של אלי דריקס בת"א, כדוריו ענשין ובקורות, התייצב תמיד בביטוח במקום הנכון וקלט את הכדורים המעטים הללו, ללא כל קושי. אבל בהתנהות שלא מצב סטאטי, מצאנו אצלו כמה חולשות.

עופר לא שלט אז בהתנהות, ובמיוחד בחלקה הקדמי, כמו שגורש משוער בעל גובה כשלו. כדור הנבחה בדקה ה-11, שאמור להיות שלו, השאר ביד פביאן לירון אריב וחיים גולדברג, אילץ את שרון גופין הנבונה להתייק כראשו מהקו. כפעם השניה זה קרה לו בדקה ה-69. שאל כהן הנבחה כדור מימין לתוך רחבת ה-16. עופר יצא אליה, היסס וחזר לאחור. למזלו, לא השתלט שחר בראל על הכדור המקפץ ששינה לפתע כיוון, ועופר, הלחץ, החליט במחשבה שניה, לצאת אליו ולקלט. מיחיץ, שהתבטא כי השער שספג פביאן כלור, מראשו של רוד שרינס, לאחר הנבחה של ישראל ברמסס, היה באשמתו של פביאן, לא ראה את שני המצבים הקלים הללו, בהם שנה השוער הצעיר.

צועק - בשקט

עוד רגע מבין לפביאן התרחש בדקה ה-69. אריב איבד כדור במרכז ובני טבס דחה איתו מימין והיסט שמאלה, לשחר בראל. פביאן היסס, לא יצא לסגור את הפניה ולמולו היה שחר את הכדור לשחקים, מבלי לעצור. עופר, חייב הרבה תודות לאריב ושיטת הנבדל שלו, שלא אילצו אותו להתמודד שוב באחר-על-אחר עם הלחץ מהיר. ואת לא הנקודה החוק של.

עוד בעיה לעופר היא "עיינות" ביחס למגיניה. הוא אמנם משתמש בקולו כדי לכונן למגינה ולמגיניה שחקנים פגיים של היריב, אבל עושה זאת בשקט. לא צועק ומתרג. לא כופה את רצונו באיש המופקר על התנהות האחרונה. במיוחד הוא לא מנחה את הנגה בצעקה, מתי הכדור שלו זמתי לא ובנבחרת, עם הנגה ותיקה כאבי כהן הסקסטי, פוסלני ושמעונג, היה קשה עוד יותר להשליט שם משמעת, כמו שקרה לפביאן שהיה די מנותק מהם מול שווייץ. נכון שערך

גמישות מעוררת התפעלות

אכל חשקט הנפשי של פביאן לאורך כל 90 הקקות הוא משהו. גמישותו לכדורים המזויזים ויגוק אינסטינקטיווי, מעוררים התפעלות כשרואים את הענק הזה בשער. בדקה ה-70, חיכה גריאני לכדור חוזר ויהא אותו מ-14 מטר לשער, ביגות למגינה, ועופר יונק ימינה (פיגות החזקתו וקלט את הכדור בעורו באוויר. ושוב, בדקה ה-84, גנח גולדברג, בסיובו, כדור לקרקע, לפיגות הימנית של עופר. זינוק, ופיץ נרגעת, בזה הוא טוב.

עופר כמעט שלא טעה במיקומו כשהכדור נבעש למסגרתו מחוץ לרחבה. קורא היטב את מהלכי הכדור ומצלם את מצבו כיהם לשער, כדי שלא להיות מופתע. כשאיווניז כעס שטוח וחזק (52), ליד העמוד הימני, רק פביאן לא התרגש וליהו בלכס בוסח את רדך הכדור והוצגה. אבל היו לו גם פאשלות בעיניו הזה. שוער של יוסי אורי מבית"א ת"א מ-25 מטר למשל, שדחיק אותו ראה מיחיץ. "עופר לא היה ערני בשער הזה", אמר המאמן אוריב.

קשים הם חייו שוער צמרת, כבר אמרנו ■

לעיין בלבד

כתבו אבי מורגנשטרן: צילום: עדי אבישי

העודת זהות
נולד: 18 באפריל 1959
מול: טלה
גובה: 1.72 מטר
משקל: 62 ק"ג
צבע עיניים: חום
צבע שיער: שחור
כינוי: אין
מלב משפחתי: נשוי 2 ילדי נון ונתן
יורב (נשוי)

אחבת קטנות
מאכל: האוכל של אשתי
משקת בירה

רגע מאכזב
"כשרמת עגידר הב" מיהה לתת לי ללכת - ולא נתנו לי"

מעריץ
שחקן קולנוע: ציק ווריס
זמר: חיים חשו
כדור גלן: אישיל
מלאשני

היגענות
"לשבת בבית בשקט אחרי שחילדים כבר הלכו לישון"

חול אהוב
חול אהוב
אבל הכיחכו
הולנד

הכדור הזה
הכדור הזה שזהה בריאם
הילדים האשה ואני -
לעיתים בחרתי לא

מכונה
"חולם על זהו משירי מרדכי אני נוח
מכונות שאני עדין"

משחקים
291 משחקי ריגו
שערים
76

מה יעשה אחרי הכדורגל
"אשתח לי פסק קטן, שנוכל לחיות חלואי החוסקוק"

אנשים חזר מלחמה
נח על בצמח

אשה אידיאלית
אשה חכמה, משכילה ויפה
אשתו זו הרוגמלה

אשה חכמה
אשה חכמה, משכילה ויפה
אשתו זו הרוגמלה

אשה חכמה
אשה חכמה, משכילה ויפה
אשתו זו הרוגמלה

הכדור הזה

פ"ת - חייל הקומנדו והטירונים



הפועל פ"ת הגדולה, שנחשבה
"אימפריה" 14 שנה וזכתה בחמש
אליפויות רצופות - הישג סספק
אם יחזור - נבנתה בשנות ה-50
על צעירים מוכשרים ששענו
על יסודות ותיקים טובים ■
מולה, מכבי פ"ת של היום, שהיה
לה ממי ללמוד - מוכיחה את
ההיפך: צעירים מוכשרים אינם
מבטיחים בלי שלד ותיק ■
השוואה עם לקח בצידו

צבי קופמן

ב-1955 נפל דבר בכדורגל
הישראלי. הפועל פ"ת, צועה
ובשלי הצטרף, ויעוצה את אגדת
הסיפין של המוסכמות כליונה. שנתים לאחר
שנחלה שחקנים ותיקים העלתה צעירים כשרונים
בהם אורן ור, היתה לקבוצה הראשונה שנכללה את
הגמניית האליפות מהצד השלילי, תלמידי (מכבי
הפועל, אחרי אליפות ראשונה, התרועעה בשלוש
סגנויות, ואז עשתה מה ששום קבוצה בישראל לא
העליזה לזכותה: חמש אליפויות רצופות.
זו היה הישג מנטסטי עד שנתהיה זו חוצה
לזרוע מקבוצה כלשהי (בארץ...) לשחזור, ראשית,
מפני שהשחקנים הוותיקים והמנוסים בכדורגל, שנית,
המקצוענות המויתבת (הרבה כסף, מעט מאמץ
ותפוקה) הפכה מקומה של הוויכוח של אג
שנחרכה לפחות בדבר. אחד שלא קיים עוד:
המסורת והאבה הקבוצתית. או לא היה
מורשתיות, כמו היום (שנים ושלושה כלמים).
ובכל זאת...

חממה מגוונת

שחקני הוותיק כמובן אינם ידועים - כי לא ראו
אף פעם את הפועל פ"ת. מרביתם עדיין לא
נולדו. אבל מאמנים וקפטנים עקוב אחרי הויכוח
המסורתי - הנריי של חולצות השחקנים
ההתנדבותיים. ואם גם אין כל יכולת לשום קבוצה
להתברר - אלא אולי אתה לזר - בהחלט מגוונת,
כפי שהיתה אז להפועל פ"ת, לפחות אפשר ללמוד
מעברות והבנות מהשיטות והמיתוסים היסודיים
שנקשרו או אצלו ובשנותיהם.
למכבי פ"ת היתה ממי ללמוד (היתה...)
מחשבתיה ותיקה, ששנים רבות מאז חצה הכביש
השחור ביניה. ולא רק בכיש, מעין יסודות ונוער
מזויין. הקיבוצי והיאורגניזט, לפחות, והתחככות
המפלות והפועלות של שני המחנות בסימטאות
אחריהם, יכלו לרמוז רמזים מקצועיים עבים
מאד (למכבי אין לא ברית קבוצה צעירה פזיקה,
על שלד רעני כלים, כלי שחקנים מנוסים וותיקים
- כפי שידע השנה במכבי פ"ת, והפאשלה הזאת,
מתקנת ועתה חתונה בה ראשית המנהלים עשו
כמעט את כל השגיאות כדי להיכשל. וקבוצתם
משולחת בחזרה איצטדיון של "המורה משנות ה-50"
וה-60.

הפועל פ"ת נחצה שיעור נבבית קבוצה נאטילי
למכבי ת"א הגדולה, שבה נולדה אגדת מכבי
מכבי, ברבות כשרונות צעירים, ומכנה נלה פ"ת
אז הוויכוח, לפחות לעשר שנים, מכבי "המורה

הפועל פ"ת



בכל האחריות: אין עוד היום קבוצה בישראל
שהתגדרה כשרון הוכרה אצלה ובעתונות יותר
מאשר מכבי פ"ת, תוך ציון שמותיהם של 5-4
שחקנים. מור, לא רציני, כפי שזה נראה היום, האם
יצא משו מהכשרונות שמוגרים היום את המכלה
הלאומית - רן בן-שמעון, צמין, בנית, יוחם אלון,
תמיר רגאל, אביטל - זה כבר עניין של תחזית, אך
הם לא מהן של נערי הפועל פ"ת, משנות ה-50.
בריון כמו שותיקי מכבי היום, רחוקים מהרמה של
אלה מהפועל, או, לכן, לא צריך להגשים בנבואות,
שלפחות שנים מהצעירים המורכבים ביותר של
מכבי, היו כוכבים גם בנבחרת הלאומית.

בריכה קרה

ואם הם בליכך כשרונים, בליכך מבטיחים, מי
חושב ומחבן איד מחשלים אותם בשלבים למען
העתיד, עם וזמרינו (מנטיס) מי אשם בכך
השליכו לימי בריכה לאומית בזנבים את
האחרים האלו, המשלים לעצמים רבים ללא גועז
לומר שאפשר להסתדר בלי חוזהים חמשתוריים
(פרסלי, בגלייבס, דורון רבינוב, תוך הכרזות
ש"הילדים שלנו טובים מהם, ונחמד רק איתם" -
אלא אמירות שעליהן משלמים/ישלמו ביוסף.
הי הילדים האלה צריכים להיות סופר-כשרונות
כדי שיחוללו גם ספורטיבי בלי חדר-שירות יאיר.
השגיאה הזאת נעשתה במלכך למרות התיקנים מעבר
לכביש ונתינת של הפועל אינו היחיד בארץ, אבל
יחודו בעוצמתו הנדירה, מתחת לאפס של מי
שקינוא בומבם מהצלות הפועל לאורך שנים.
מחאום יש במכבי גם מי שהתקשלו ומכביעים
חשש שיסדרי הצעירים, מוכי הפסדירלינה ובעדרי
החת של מכביים, עלולים למפוע בקידום למותח
אורך, עי שאפילו שחקן גדול אחד בקהמניה ארצי
לא יצמח מהם ורובם יילכו לאיבוד.
עם אילו שחקנים נותרה אז הפועל, ועם מי
מכבי, השנה - ראה שתי המפגרות על הריקוד
של חיילי הקומנדו, (הפועל) ועל הוידורים (מכבי),
שיצאו למלחמה. כל אחד מעמדת זיוק שונה,
בגיל ובוחן, הכשרון אינו נמדד כאן.

הפועל: קוטפי הכתרים

האיזון המנטסטי של הפועל, שהכאי להתעצמות, מוסבר גם בגיל השחקנים, בחוק ובמקום
הולדתם (מפ"ת). לרוב המכריע היה גמין כלשהו, לצד מנטים מאד, בבואם לאליפות הראשונה ב-1955
(וענה של 26 מחוזיים) ולבאות אחריה. אבל הין גם כמה ילדים. רק 17 (8) שחקן קבוצה הזאת.
קטנו את הבחר הראשון - חובס גם דודו לנטסטים
יעקב ויסקי. שוער. בן 25. 7 שנים בבוגרים. שיחק 25 משחקים באותה שנה. חבר "דן".
דוד קימר. מגדלים. בן 25. 8 שנים בבוגרים. 25 משחקים. שריבר בבלינסון.
אובן יפת. מגן. בן 20. שנה ראשונה בקבוצה. 10 משחקים. מוכרי בבלינסון.
דוד בון. מגן. בן 20. שנה ראשונה בקבוצה. 10 משחקים. מוכרי בבלינסון.
חוקאל מריאז. מגן. בן 21. שנתיים בבוגרים. 9 משחקים. עובר תגובה.
חיים ששירא. מגדלים. בן 25. 4 שנים בבוגרים. 25 משחקים. מוכרי בבלינסון.
אורי קרני. בלם. בן 28. 3 שנים בבוגרים. 16 משחקים. מוכרי בבלינסון.
נחמדא בלם. בן 22. 3 שנים בבוגרים. 11 משחקים. מוכרי בבלינסון.
שמאל בלם. בן 26. 9 שנים בבוגרים. 16 משחקים. נחמדא בבלינסון.
גדי הלוי. בן 20. שנתיים בבוגרים. 25 משחקים. נחמדא בבלינסון.
צבי מריס. קיצוני. בן 16. חצי. שנה ראשונה בבוגרים. 9 משחקים. מוכרי בבלינסון.
אמנו מריס. קיצוני. בן 16. חצי. שנה ראשונה בבוגרים. 9 משחקים. מוכרי בבלינסון.
חוקא ציריק. קיצוני. בן 19. שנה ראשונה בקבוצה. 18 משחקים. חייל.
נחמדא בלם. קיצוני. בן 18. חצי. שנתיים בבוגרים. 25 משחקים. חייל. (מנחם) 68 השחקנים שכבשו
קבוצה בעונה האליפות הראשונה - 30 של סלמון. מהם 18 ב"ראש החב"ל. סרם קל ל' יורש.
ביען קיסמן. מרכז. בן 20. שנתיים בבוגרים. 25 משחקים. בלם 16 שנים. עובר תגובה.
אשר וליקוביץ. משרי. בן 24. 5 שנים בבוגרים. 25 משחקים. מוכרי בבלינסון. משרי וארין.
מאמן שחקן. קיצוני ומקשר. בן 29. 14 שנים בקבוצה הנבחרת. מוכרי בבלינסון.

הפועל פ"ת

גיבס, ונתן לקבוצה תנועה מקצועית ורשה ושיטה
מיוחדת לחמש שנות האליפות הזאת. משני
אימונים שבוע, עברה הקבוצה שלו לארבעה.
גיבס עזק, בא אליעזר שפיגל, המשיך בקו של
האנגלי, שחור אחרי שנה וחצי. שוב עזב ואז בא
המאמן היגוסלאבי מיגור וזאנבוביץ, לשעבר כלם
בנבחרת ארצי. נחמדא מהתנועה שחתחיל בה גיבס
וחסיף משלו. הוא נטל שלושה כותרים.
המשך השינוי המטאורי נבע מהתבונה של
מאמנים. תופעה אירופית מקצועית-לימודית. לא
נח על הי הצלחות. אחרי שנה מאז הכינה, נרכשו
בה אף זה כמה שחקנים טובים, כדי למנוע רישיון.
שלמה נהרי (חבר קיבוץ), זכריה ואבשלום רצני
(מסמנה-הדוד), יוני זילברשטיין (ממכבי פ"ת), אריה
דוד (מריג), שלום פטרוביץ (מחנצור), נחמדא -
יעקב ויסקי ודודו קיסמן (מחנצור), שישן מהם,
וליוע גם לנבחרת הלאומית. קיסמן - עוד לפני
שזרקה רגלו על משרי הליגה הלאומית.

מינימום מקצועי

אחרי שנות דור, ויותר, בצד השני של חזיה, שם
נחמדא/נחמדא כמה משחקי עבר של מכבי את
סבאם בשנים האחרונות - וכולם ידעו מקרוב את
סיבות לשינוי של הפועל - רחוקא במרחק של
קעשה בכדור, עשו השנה בדיוק את, חזיקו מהם
שעשתה לפני עיניהם הפועל. כשום מנס לא מדבר
על יצירת כשרונות, יש מאין.

קשה מאד לרדוש מקבוצה מורגל כלשהי
לכשיר נוער כה מוצלח, כפי שהיה אז להפועל.
קשה יותר לרדוש מקבוצה להיות במצב 44 נחמדא
ב"אפא" (משמאל ו-15) לפני ואחרי הפועל ק"ת לא
היה ל"ב" חזק. גם לא במכבי ת"א. השנה-הזאת
הועל פ"ת עצמה אינה יכולה לשחזר את חזקת
קבוצתה הנבחרת, כבר שנים רבות. אבל גם

כדורגל. בן 18 עלה לקבוצה הבוגרים. קיצוני
ומקשר שמאלי. כשכר נוער בעניסות-תחת של.
ב-1951, עדיין שחקן, נחמדא למאמן הפועל
פ"ת. הורקרים סרם התקריכו למרשבה. הלמה שנה
ועד שנת תוא נטל את איזון הניחוחים. הוויכוחים
- בהם שנושיו, האחים שוחם, יורש ומתחיו כון -
"גמור את הסוס" וזאנבון נטל הימור מחשב כאשר
קרא מהנוער המוכשר כמה נבוכים, נערי שיחוחי,
שאחריהם הפכו גם לכוכבי-לילה לשנים רבות. וגם
בנבחרתו בראש הראשונה, מספר 1, נחמדא סלמון (61)
הפועל בנבחרת, 22 שנים, בוען קופמן, גדי
הלוי, בחלוק שנים מעטות, בתקופת האליפויות,
שיקה פ"ת עוד שחקנים לנבחרת יעקב ויסקי, דוד
קיסמן, שלמה נהרי, זכריה רצני, לפחות מהשחקן אחד
היו המישה משחקיה בדרכם הראשון של הנבחרת.
כיצד היתה הפועל פ"ת לאימפריה?

על שרידי הקבוצה של ראשית שנות ה-50,
מינוס הנפליטים, נשתלו הצעירים והמבטיחים.
כלומר, חזק מהמכריב היסודי, הכשרון, התברכה
הקבוצה באיזון מצויין של נוקשים ומנוסים בצד
כוכבי נוער, שהיו מכביים, ערמוניים וגם נוקשים.
על-פי אמת ומידה של אף היה בורז שבכל שידיו
הנערים כשרוניים, הם עלולים ללכת לאיבוד, אם
לפחות מתצית קבוצה לא תהיה מגוונת ומבוגרת,
חיסית.

החוליקים שפרשו כנפריטתון על הצעירים
השוער יעקב ויסקי, חמביים דוד קיסמן וחיים
שפירא, ובלם אחי קרני, חזק שמאל מגן. הקשר
אשר וליקוביץ כמובן המאמין-שחקן משה וארון.
הצעירים המבטיחים ראונו יפת ודוד בון, חזק
גדי הלוי, הבלם יורדו רביבו, החלוצים נחמדא
סלמון, בוען קופמן, צבי מריס, יוסף ציריק, אמנון
מריס.

תנופה מקצועית

האיזון והמוצלח התבטא גם בכך, שאפילו
לצעירים ותיקים חזק משלושם. היה חזק של
שנה-שנתיים לפני שבכש הכתר. הראשון, לחבריהם
המנוסים היה עזב של כמה שנים בבוגרים. מרביתם
לידי האגדת התיים כשומר הצעיר הנער-הנער.
וארון יצאיר עוד שנה אחריהם בא האנגלי גלי

האיזון המנטסטי של הפועל, שהכאי להתעצמות, מוסבר גם בגיל השחקנים, בחוק ובמקום
הולדתם (מפ"ת). לרוב המכריע היה גמין כלשהו, לצד מנטים מאד, בבואם לאליפות הראשונה ב-1955
(וענה של 26 מחוזיים) ולבאות אחריה. אבל הין גם כמה ילדים. רק 17 (8) שחקן קבוצה הזאת.
קטנו את הבחר הראשון - חובס גם דודו לנטסטים
יעקב ויסקי. שוער. בן 25. 7 שנים בבוגרים. שיחק 25 משחקים באותה שנה. חבר "דן".
דוד קימר. מגדלים. בן 25. 8 שנים בבוגרים. 25 משחקים. שריבר בבלינסון.
אובן יפת. מגן. בן 20. שנה ראשונה בקבוצה. 10 משחקים. מוכרי בבלינסון.
דוד בון. מגן. בן 20. שנה ראשונה בקבוצה. 10 משחקים. מוכרי בבלינסון.
חוקאל מריאז. מגן. בן 21. שנתיים בבוגרים. 9 משחקים. עובר תגובה.
חיים ששירא. מגדלים. בן 25. 4 שנים בבוגרים. 25 משחקים. מוכרי בבלינסון.
אורי קרני. בלם. בן 28. 3 שנים בבוגרים. 16 משחקים. מוכרי בבלינסון.
נחמדא בלם. בן 22. 3 שנים בבוגרים. 11 משחקים. מוכרי בבלינסון.
שמאל בלם. בן 26. 9 שנים בבוגרים. 16 משחקים. נחמדא בבלינסון.
גדי הלוי. בן 20. שנתיים בבוגרים. 25 משחקים. נחמדא בבלינסון.
צבי מריס. קיצוני. בן 16. חצי. שנה ראשונה בבוגרים. 9 משחקים. מוכרי בבלינסון.
אמנו מריס. קיצוני. בן 16. חצי. שנה ראשונה בבוגרים. 9 משחקים. מוכרי בבלינסון.
חוקא ציריק. קיצוני. בן 19. שנה ראשונה בקבוצה. 18 משחקים. חייל.
נחמדא בלם. קיצוני. בן 18. חצי. שנתיים בבוגרים. 25 משחקים. חייל. (מנחם) 68 השחקנים שכבשו
קבוצה בעונה האליפות הראשונה - 30 של סלמון. מהם 18 ב"ראש החב"ל. סרם קל ל' יורש.
ביען קיסמן. מרכז. בן 20. שנתיים בבוגרים. 25 משחקים. בלם 16 שנים. עובר תגובה.
אשר וליקוביץ. משרי. בן 24. 5 שנים בבוגרים. 25 משחקים. מוכרי בבלינסון. משרי וארין.
מאמן שחקן. קיצוני ומקשר. בן 29. 14 שנים בקבוצה הנבחרת. מוכרי בבלינסון.

הפועל פ"ת

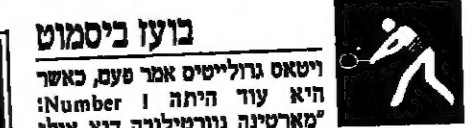
من كتاب

ST. JOHN

[illegible]

למהפכה הגדולה בטנים העולמי, קוראים: נשים מדברים כבר על העידן הטרנס-מארטינה ועל העידן שאחריה ■ משחקי הנשים בקו עליה - ברמה, בעניין, בפרסים הכספיים ■ הלהיטים כיום: שטפי גראף, גבריאלה סאבאטיני ומאליבה ■ המומחים אומרים כי "נסתיימה התקופה של מארטינה"

הפילפל של הספורט הלבן



בועז ביסמוט

ויטאס גדלייטס אמר פעם, כאשר חיא עוד היתה Number 1: "מארטינה גורטסילובה היא אולי טניסאית מעולה, אפילו הכי טובה - אבל תגו לה להתמודד עם הטניסאית המפורזת 100 בעולם, וראו כיצד תפסידו". גורטסילובה לא אהבה את ההערה השובניסטית הזאת. לדעתה, בטנים של היום צריכים להיות חזק וגברי. זה לא מפריע לנשים למחוק לאט לאט את הערץ בינו לבין הגברים. אמרנו חזק וגברי - למרטינה יש מה לא מעט.

הטנים הנשי נמצא בעלייה מתמדת, לא רק ברמה, גם בעניין. מחירי הכרטיסים לגמר הנשים בתחרויות "הפרס הגדול" שהיו השנה כפול-אשתי מאור, ווימבלדון ודולאר גארס, הריקע שחקים. עימות בין מארטינה לשטפי גראף נעשה מוחזן מרחק באותה מידה כמו זה שבין איוון לנרל לבוריס בקר או שטפן ארברג.

הטנים משתנים. לפני כמה שנים, לא שידרו את גמר הנשים, אלא רק באורח חלקי. רשת הטלוויזיה האמריקנית NBC, קיבלה לפני שנתיים שקר דורא גארס במכתבי גישור על שגמר הנשים ברולאן גארס לא שודר ישירות ובמלואו. כותבים רבים סעו כי המשחק בין מארטינה לכריס אוורט, היה מעניין יותר מהמשחק בין ארברג ללנרל. הלוגי הנשי היה אז בתנופה.

יש ביקוש

ואמנם, הטנים הנשי נמצא כיום בעלייה, יש להן יותר סטנדרטים, המבקשים נעשו דראמטיים. פעילות ה-WTA, האיגוד הבינלאומי לטנים נשים, מנחה: יש ביקוש. טניסאיות טובות יש כיום בכל העולם. לפני עשר שנים, היו בפיסגה הטנים הנשי רק כמה אמריקניות וסומק אוסטרליה. סו סו היום - המצב שונה. דוגמא לחצי: גמר האחרון במאסטרס הנשים "וייג'יניה סלימס", שנערך לא מכבר בניו יורק, הגיעו שתי גרמניות - שטפי גראף וסילביה האניקע. הולנדית מאלבה וארגנטינאית הצעירה והיפה גבריאלה סאבאטיני. מרטינה גאורטסילובה לא הגיעה לחצי הגמר, מה שרק הוסיף בניין לאירוע.

מיועצת ספורט

מ-7500 \$ ועד 15 מיליון

הלוגו של החברה המעניקה את חסותה לטנים הנשים, "וייג'יניה סלימס", מתאים להתקדמות העצומה שחלה בטנים הנשי המקצועני "עשית דרך ארוכה, מוחק".

הטניס המקצועני הראשון לנשים נערך בינואר 1978, בין שמונה טניסאיות על סך פרסים של 7,500 דולאר. תוכנה הראשונה היתה רוזי קאסאל. לאחר ההצלחה שגולו הטורניר החליטה חברת הטיג'יני "וייג'יניה סלימס" לערוך טכס תחרות בארה"ב. הכוח המניע בקריבת הטורניר הראשון היתה בילי ג'ין קינג, שב-1973 יחד עם שבע טניסאיות, יסדה את איגוד טנים הנשים, WTA. ממדינת הראשונה היתה לאפשר לטניסאיות קריירה מקצוענית, באמצעות טורנירים רבים, עם פרסים כספיים מכריעים.

כיום יש כ-500 טניסאיות בדרג הבינלאומי. מ-100 אלף דולארים, שהתחלקו בטנים הראשונות, עלה סכום הפרסים ל-1.5 מיליון ב-62 טורנירים בעולם. 22 שחקניות הרוויחו אשתקד יותר מ-100 אלף דולאר כ"א. 22 שייכות למערךן האקסלוטיבי של מרוויחות מעל 1 מיליון דולאר. מארטינה גאורטסילובה, המוכילה, הכניסה לחשבון הבנק שלה 12,724,417 דולאר, ב-14 טורנירים מקצועניים. שניה, כריס אוורט שהרוויחה 7,965,861 דולאר - רק מפרסים כספיים, ללא תפילות מפרסומות שנבטיקם לתן מעל 2 מיליון דולאר בשנה.

גם לחלוצת הטנים המקצועני, בילי ג'ין קינג, שהשתלה המאבק העיקש להשתתף בפרסים בין גברים ובגברות, יש פרסים. שנת פרישתה מהטנים בגיל 40 - 1,965,412 דולאר. היא הצילה את שול הקהל הגדול בהיסטוריה של הטנים - 20,492 צופים. קודם לכן זכה תלמיד המדען בנג'ון על השחקנית ממר 1 בעולם, האוסטרלית מרגרט קורט, קינג ניצחה אותה 6-4, 6-3, 6-6.

והאוסטרלית העימות הראשון ביניהן היה ב-1973 באיירן. אה"ב. אוורט ניצחה, שנה שנייה היתה מדרגת שלישייה בעולם (בהיותה בת 18) כשנתיים באלצה להשתתף במרטינה על לבחונה הראשון על כריס, מתחילת 1973, בעימות הנעשי ביניהן. מרטינה ניצחה 6-7 במשחק השלישי. אותה שנה תן נאשור 11 פעם זכרים ניצחה ב-9 מהן.

קודת הפיסגה בהתמנה של כריס והלה אורי הנצחון של מארטינה, בגמר ווימבלדון 78. עד אז הליכה כריס במאון התחרותיות 23-5. בסוף 82 צימצמה מרטינה את הפער ל-19-30. בשנים 84-85 לא השיגה כריס אף נצחון, 12-3 עימותים ואף עלתה מארטינה ליתרון ראשון 31-30, שלא שמשעתי ביותר. היה טורניר מאסטרס הנשים, בטמבר האחרון במינסון סקור, בארד. השגנו חילוף דוחות-כריס בת 33-34 המסירה בסיבוב הראשון מארטינה בת 31-30 - בסיבוב השני לסאבאטיני בת 11, בגמר הדעמנו שטפי גראף, בת 18-19 לסאבאטיני - והגרמניה ניצחה. כך גלול מוקד חרש בטנים הנשי.

שטפי סאבאטיני נכללה את המסך הראשון בדרג העליון, שנה קץ להנצחתה בת 11 שנה של מארטינה ואחריו, שהחליטו ביניהן את המסך הראשון. אשתקד שנה עם הציג WTA ל-WTA ועם גם שנה הלוגו - משמשת מחברים מנצחים לטניסאיות הנחשבת הכוח פורח בשבוע ראש המסך.

דרך ארוכה נעשו איתא הטנים הנשי עד הלום. עתה חזק מדרג שורשים איתנים.

מייג'י לובינסקי

"מה שקורה בטנים הנשים לא יכול היה לקרות לפני עשר, גם לא לפני חמש שנים. ריכוזי הטורנירים, הפרסים השמנים, כל זה חדש יחסית. לדעת, הטנים הנשי ימשיך לתפוס תנופה, כי מי שבא לראות נשים משחקות, יבוא לראותן שוב". אמרה גאורטסילובה לא מכבר, והיא משוכנעת שמה שמרחש עתה בטנים איננו אלא הנצחון המשכנע של המין היפה. בעבר היה נהוג לעקוב אחר הנכרים במתח ועניין ואילו משחקי הנשים היוו רק בונס. היום, הגיע רגע השיחור.

למארטינה הסבר מקצועי למופולריות הגוברת של הטנים הנשים: "בשנות ה-50 וה-60 היו הנשים משחקות ליד הקו האחורי. הקהל, באופן טבעי, לא אהב משחקים מהסוג הזה. התגנחות היו צמודות מראש. בכל טורניר היו שתי פיבוריטיות בטוחות. היום - הפער ברמת הטנים הנשי, מצטמצם".

למרות שהיא מפסידה יותר מכעבר, מארטינה דווקא מרוצה מאר מהעלייה שחלה ברמתן של יריבותיה. "עתה אפשר להעריך טוב יותר כל נצחון", אמרה.

רענן ותוקפני

היום, הטנים הנשי רענן ותוקפני מאוד. שטפי גראף ממערב גרמניה, עתה 1.5 מיליון וגבריאלה סאבאטיני הארגנטינאית שהווייה בת 17, תורמות הרבה פילפל לטנים שלהן. הן אהבות לשחק ליד הרשת, אינן מוותרות לקחת סיכונים ותורמניות. יודעות, שכן הידרשות של מארטינה וכריס. גם מרטינה יודעת זאת. אחרי ווימבלדון ולפני מלינג מדר, היא נושלה ממקומה הראשון בדרג העליון. 78 היתה שנה מאכזבת למדי מבחינתה. רק במאסטרס האחרון בניו יורק, בו הודחה ברבע הגמר ביי סאבאטיני גראף וסטה בטורניר הזה - הודחה מארטינה שהיא כבר לא מספר 1. זו היתה, לדעת רבים, סימנה של תקופה, תקופה יפה.

מארטינה טבורה שיש לה חלק גדול מאוד בשיפור הגדול שחל בטנים הנשי. "שיטת האימון שלי, הדגלי האכילה, נעשו מודל לחיקי לטניסאיות הצעירות של היום". אי אפשר שלא להסכים עמה. חמיר, כשידברו על טנים הנשים, יצינו זאת בטלית: "העידן שקדם למרטינה" והעידן שאחריה".

1984 היתה שנה היסטורית וגם היסטורית עבור לטניסאיות הנכית שהתאורחה בארה"ב. היא זכתה בטורניר העולם הגדול 2,173,456 דולר. רק כדי להפחיש עד כמה עצומה הזכייה הכספית הזאת, נציין כי הפרס הכספי הגבוה ביותר בקרב הנכרים, באותה שנה היה רק 2,026,109 דולר, שאותם שילשל לכיסו ג'ון מקגור - אז הטניסאי המצליח ביותר בעולם לגיל, ב-1982 וכה בסכום שאי של 2,028,850 דולאר, וגם הוא פחות ממארטינה ב-84.

קנאת הנשים

בילי ג'ין קינג והבדרנית לא נהנו מאותו צאננס לזכות בפרסים בה גבוהים. הן רק יכלו להתבונן מהצד ולאכול את הלב, כיצד הגברים גורפים את כל הפרסים.

היום, הדולרים מוחלקים כמעט שווה בשווה ויש אפילו מקרים דריגים שהנשים נהנות מהכנסות גבוהות מאלו של הגברים. דוגמא - באליפות והתחרות של אוסטרליה, השנה, זכתה המנצחת בפרס כספי גבוה יותר מן הזמנעה. זו היתה, אגב, הפעם הראשונה שאשה זכתה בפרס כספי ברול מנבר, בסידרת המס הגדול. כאמור, הטנים משתנים.

"אילו הייתי גבר, הייתי ודאי גדולה יותר, חזקה יותר, מחזירה יותר", הגיבה מארטינה בהורדו שני על תועת גורליים (לעיל) - "וגם אז הייתי מודרנת באמצע".

חיא שאפת לראות את הנשים ממשיכות בהתקדמותן וכבר עתה יש לה טענה, מצדקתן מודע בהוכחות המשחקים של אולימפיאדת סיאול יחיד רק 64 טניסאיות לעומת 32 טניסאיות.

היום, בגיל 32, היא מתבוננת אחרת בסיפוק רב. את שלה - עשתה. עתה היא רוצה לראות את הורשות ממשיכות הלאה. טנים נשים איננו רק מארטינה.

מיועצת ספורט

מיועצת ספורט

مكة من الامل

מה יהיה? יהיה מוטו

[illegible]

שלושים

2	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
2	1	4	6	8	10	12	14	16	18	20	22	24	26	28

שלוש

3	1	3	6	9	12	15	18	21	24	27	30	33	36	39
3	1	6	9	12	15	18	21	24	27	30	33	36	39	42

שלוש

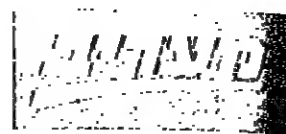
6	1	6	12	18	24	30	36	42	48	54	60	66	72	78
6	1	12	18	24	30	36	42	48	54	60	66	72	78	84

שלושים

16	1	16	32	48	64	80	96	112	128	144	160	176	192	208
16	1	32	48	64	80	96	112	128	144	160	176	192	208	224



ליילדים



לד בטבת תשמ"ח
14 בינואר 1988
גליון 347 (1)

עורכת: בת דורה, גרפיקה: ברברה

החמחמו, התרחבנו, אגרנו בצניע.
תוכלו לקרוא אותנו בשבוע ספורט
בכל יום חמישי.
ובסוף שבוע בכל יום שישי.
להוצאות "מעיב לילדים".



דנה דייטב בת השלוש.

שלשם שלום

עמוס בר

מי ראה ילדים יוצאים בבוקר מפתח ביתם, ילקוט ביתספר על גבם והם הולכים על ענן עד האוטובוס הצהוב שיסיע אותם לבית הספר?
מי ראה ילדים הנעים בבדים חמודים הכונים על פסגות הרים ונוף משגע ושקף מחלונות ביהם?
מי ראה ילדים גדלים בין רקפות וכלניות וכליל החורש והם ימים פרחוניים?
מי שמע על שמות ישובים כמו: אשחר, טליאל, כמון, מורק, פלר, קורנית, רקפת, שרשים ועוד שמות נפלאים כאלה.
אני רואית את כל אלה. אני רואית את האוהבים הישראליים והתיקים והדשים שהתיישבו על פסגות הרי הגליל המערבי.

ראיתי את החלוצים האמיתיים של שנות השמונים והחשעיים. ראיתי שאפשר להיות טוב יותר, וק יותר ותרבותי יותר מהחיים בעיר הגדולה, הרושעת והצמחה. נפגשתי עם הילדים מ-28 הישובים הצומחים ב-14 אוטובוסים צהובים - 920 ילדי הגליל ימים כפרונים ושומרים לבוא לבית ספרם, שם למדנים בדרך חדשנית כשהתלמיד המבדח.

התרגשתי למראם ישובי גוש משגב, התפעלתי מהחלוצים הצעירים את ביתם נבנה בחיים בנף נמלא, שם, בישורי הגליל המערבי לילדים השרשים האמיתיים שלנו.

שלמה אבאס

המפלצת האדמה

פעם נצאה לה הארבעת לטיל מעט נשקשש...

והנה, בעודה מטגלת לטנאקתה, תכחיתה קצת קצת. קנה זה על אונקית הקרבות, אף השקפה הארבעת את עקלה למפלצת ענק

- עם שמי קרנים ענקיות קרוה הארבעת קל עוד נקשה קה, אך אביו מה נדא - המפלצת בעלת הקרניים קל נסמן קצת קצת

נשם נקשה המדינו מה קרנה... פתאם נעלמה המפלצת המאיימת - נעלמה קלא הקרנה

אז נשקפה הארבעת קלום מקרואקתה, הודקתה לאלהים ואקרה:

"לאלא נמן לי אלטיים קללים מהירות - לא תייתי מפלצתה לחקילט מהמפלצת נדאח שקואותו"



עוהספפורט



"הליגה לא רעה - הנבחרת משקרת"

דני עציוני (מכבי נתניה), לא רוצה להיות קפטן ("כשאני רוצה לומר משהו אני אומר גם בלי סרט על הורוע"), רוצה אליפות ("כדי שאחשב לשחקן של אליפויות"), טוען ש"מגיע לו להיות אפילו שחקן סמפל בנבחרת" ■ על בית"ר ירושלים שניצחה את קבוצתו בשבת האחרונה: "היא איכזבה אותי, התהילה עלתה להם לראש"

אלי קמיר

- דני עציוני, אני מבין שאנחנו מודיסטיות

- למה אתה מתכוון לזה שממל

- אים את דולי ואדו"כ בועטים בזו

- משורי כזה

- תראה, זה כדורגל ולא כדורסל

- אני מוכרח לומר לך, שבניגוד לשני

ההפסדים בסיוכ הראשון, תעם שני

ההפסדים לא הניעו לנו. אפילו תיקו

וזה לא חגון.

- חנוברות אומרות שיכולתם

לגבור את הליגה.

- יכולתו לשמור על אותו סער. זה

הכל.

- רכל הבחירות היו מסייפם

לא, לא מסיים איתן. אנחנו קבוצה

טובה.

- מסיים טובה

- זה לא סוד שיש לנו עליות וירידות

וחל לאורך כל המשחק

- למח חל קרחה - מנטאליה.

- בנתיבות

- בארץ בכלל

- מה טוב וזה בסביבה נתניה

- שיש לנו הרבה שחקנים שיכיר

לם להוכיח כל משחק

- נה, אז מה הקרי

- שערים

- וזה דבלי

- גם מאראזנה לא היה מניק לנו.

- תספיק איתי שזו לא אותה

קבוצה כמו באליפות הקודמת.

- מסיים בחולס. אז הן 12-14

מניסוחספורט

דני עציוני (משמאל), "אני נראה נמוך יותר, משום שאני הולך קצת כמוף" (צילום: עדי אבישי)

גה גם בארבע משחק נחמד, אך חסר לה מחץ.
- מה בקשר אליך?
- אני יציר. היתה קצת ירידה כעת הכל בסדר.
- לא רוצה להיות קפטן?
- לא זה בכלל לא משנה לי, כשאני רוצה להגיד משהו אני אומר. לא צריך סרט בשביל זה.
- מה התוכנית לעתיד?
- בחיים או כדורגל?
- נתחיל בכדורגל.
- רוצה אליפות. אז אחשב שחקן של אליפות.
- נבחרת?
- רוצה מאד. זה כבוד להיות בה. יש לי סיכוי.
- אני מבין שהרשימה כבר סגורה.
- מגיע לך.
- גם שחקן סמפל כמות שמגיע לי.
- מתופפל מחז.
- לא, תמיד הולך לי קשה.
- טוב, אז מה אתה מאחז לעצ?
- כרף.

למי שיש יותר שיער על הראש...
דני עציוני נולד בהרצליה ב-1 באפריל 1959. ככדור חלל לבעוט בקבוצת הנוער המקומית, עד אשר הוזמן בידי תנועת מכבי נתניה לבוא ולשחק חלק במכביזם ולהצטרף למגל. שמואל פורמן התרשם לטובה מיוכולתו של הצעיר 1.87 מיליון ל"י תעבירו את כריסמו למכבי נתניה בעונת 81-82.
שנה לאחר מכן כבר היה שחקן לוכיית באליפות.
היום הוא עדיין מתגורר בהרצליה.
קומתו, אנכ, 1.68 מ' "אני נראה נמוך יותר, כי אני הולך כמוף".
אז גריאני הוא הנמוך בליגה.
- לא ידע, שנינו באותו גובה. למי שיש יותר שיער על הראש, הוא הגבוה יותר.

השנה נקבע הנושא המרכזי - פרחי הבר, עם הסימלה החשובה: וואלף ולא מקטן! ומדוע אני מקדים בבשורה כדי שנוכל להחזיקו לנו ולשבע שמירת הטבע.

לקשט את הכזה בבריות (במסערים) של פרחי בר מוגנים. לצייר פרחי בר. לקרוא על פרחי הבר. ללמד עליהם. והחשוב ביותר לצאת לטיולים ולחפש את פרחי הבר במקומות שם הם פורחים.

ספרים, חוברות, בולים, גלויות, תמונות, ובריות של פרחי בר, של עצים, של בעלי חיים וגופים אפשר לרכוש בחנויות החברה להגנת הטבע. תל אביב - רח' השפלה 3 פינת רחוב הגב ועל יד התחנה המרכזית. ירושלים - רח' הלני המלכה 13. חיפה - רח' מנחם 8 פינת רח' נרדא. באר שבע - שד' טוביהו פינת רח' המשחרים. כרימל - מרכז מסחרי, רח' הגליל 2.

עמוס בר

שבע שמירת הטבע מתקרב אמנם, ט"ו בשבט יגיע בעוד כשלושה שבועות, אך כדאי כבר להתכונן. צמד לחג האילנות חל שבע שמירת הטבע.



קוראים



בת דורה

"מלאך הקסם של דנה" כתבה גוני מירדור סביר ציירה נדירה צופתי הוצאת "עם ערב"

הגינה לעולם הדמיון מאת א.ב.

צעדים ראשונים על הכמה ערכו ילדים של מפורסמים ומפורסמות המחתמים כבר שנים לאור הדקדוקים ההדמוניים יום הולדת לבובת "מלי" "מבולי" שהי בבובת ענק מסידרת המשחקים של "פלימבולי", המקום קפה וינה בטילת תל אביב.

עשרות ילדים עם הוריהם מקבלים את פני חתני המסיבה בתשואות. "מלי" "מבולי" מעיפים אל על מאות בלונים ושישים פיסה, על בימה קטנה ממתונים המעריצים החוגגים.

את שנת חיוס החולדת החובבים עמי מנדלמן (הכל עובר הביב) וילדיו דניאל ונחמה ארוח מסקנה ליד בתו שירה שר בביתן "יום הולדת שמח" ואמר שנה חלום יסן שהתגשם. לאחר מכן מופיעים חילדים לבבד הבובות אורי פאי (הבן של מני) שמצליחה להתאושש.



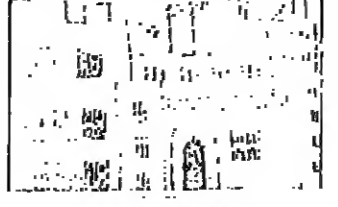
הרבה ילדים אוהבים לישון במיטה של אמא ואבא. ואמא ואבא מנסים להחזיר אותם למיטה שלהם וזה חידוש חזרה אל המיטה של אבא ואמא למעטים זה נמשך כל הלילה ולחל לילות רבים. ודומה שאין פתרון, הבעיה המיוחדת הזאת, כתבה גוני מירדור סביר את הספר "מלאך הקסם של דנה". זהו סיפור על דנה, כמעט גדולה, זהו סיפור על המיטה של דנה, על המיטה של אבא ואמא ועל מלאך הקסם. מיהו מלאך הקסם תשאלו מלאך הקסם בא ללמד את דנה איך לישון במיטתה. הוא מציג



מחבר בלדה, טל טולדנו (הבת של אבי) מזמרת משיירי אביה. ואו החלה התגינה האמיתית, כאשר הורים וילדים "ובנסים" אל תוך העולמות השונים שמציעות ערכות "מלימון ביל". עמי (הכל עובר הביב) ודניאל מנדלמן "מצאאים" אמיתיים, משחקים את "המערב הפרוע", דניאל הטוט עמי הפרש.

אבל השיא הגיע כאשר יונה אליאן מתעלפת. חוגגות על הבמה, כדי שבוה אריאל מצויד בלטישיות מערכת "בית חולים" ונסה להחזיר אותה לחיים. אל אריאל מצטרפים ילדים נוספים, המצטרפים למאמץ ההתייאה הנואשים. דקות ארוכות שורשה יונה על הבמה, כמעט ומתקנת בורשות המצילים החלוצים, עד שמצליחה להתאושש.

ויקט סגור



דורית אורגד

הקציר הפרק הקודם: כשהחל רגן את הספר נפל בקבוק חריטה של אחרות ואיטו צועקת עליו ששעה זאת בכוונה, כפי ששכר את משק פיר של יסר.

13

דברים שנתנו רגן לסיים

"הוא צבט אותי, יסר צבט אותי, יש לי בגב סימן", תחמק רגן שלא למרוץ בבכי, "בגלל זה שברתי לו את המשקפים, סיים בקול חלש, כילד חיה מדבר לעצמו.

"ומה עשיתך לך לילך ששברת לה את הבקבוק? ומה אני עשיתי לך שאחרת הרגס לי את הבית ומשגשג אחי?" רגן שחק. "תוקח הכל", צויתנה שושי ויצאה מן המטבח, רגן אז חזר לענות. לא בקול, כמנהג, בלש, בראש. דברים מרורים שאיש מלבדו לא שמע.

מה אני עשיתי לך, את שואלת - אני יכול לחזור לך המון דברים: למת את מרבית עלי עם התבונה שלך מה זה עניין? ומה, את אף פעם לא מאמינה לי. המיד דומה לך שאני משקר. את בטח חושבת שאני שקרן במין. כן, כן, מחדל לי לדבר עליך ככה גם אם את אמא שלי כי זו האמת. את, שלא תחשבי שאת בסדר. לעצמול אותך כן היה רגן מדבר לעצמו, ולא חש אף ציפורי אכזרית מוצעת את בכת ידו הקפואות.

אני לא חיינת בסדר, אמר אבימור כלבו כשהלך בין רבדיקומות של שכונת הנשיא, ממש לא יפה מצדו. אך יכולתי לסרב לחבר שלי ולא לבוא אליו. המחשבות רצו במהרה במחשבות. עדיין לא מאוחר. אני יכול לחזור אלי. אבל בכל בוקר יש דלת מולת. אבימור וכו' שראה ילדים עומדים בביתם לאחר הבתים ליד לוח עם כפתורים, ומדברים לוחן חלום הזה. ואחרי כן נשעים בגומם על הדלת. הוא נפתח להם. ממש סיפור לו סבבה על משהו שיהיה חסומה באגן כבדה. רק מי שידע את מילות הקסם המשפיעות על האבן הזאת, יכול היה לחסום למעשה.

אני לא יודע מה עשיתם שם, עזרי חלום עם הכפתורים, ומה צריך לחזר כדי שהדלת תיפתח. השב אבימור ותתקרב לבית הקיפואי, הוא נעצר וחבס בכניסה האמולית הסתירה אותו ומה חרש את עצמו בעתה.

שושנה ציפורי שמיתכת פלאים

נאצי - אוקה בנסד מתנגד פה על הפסד, ומספר לה - לשמיתכת ספור יפה וגם בריקה.

ספור יפה, על נשיקה, שיקוקה תמיד שמחה ומעולם לא פחדה לישון בגללה לבדה...

אז אותי פלאט פרגיע, בקלני היא סוד פשמיני: "הו ילדי" - כן כך האמה, "לפסד גם לי מותר..."

וכן אני בנשיקה מסלגי נחלק שם בשמיתכת, קאה - מה טוב ומה נעים, שיש שמיתכת - שמיתכת פלאים...



אלו שאלו אותם, את חתולי הבית, ודאי לא היו מתלחבים מ"תעורבה התחוללים הלאומית הראשונה שהתקיימה בחורבן במלון תל אביב. משתתפי התעורבה רבצו באדישות מוזן-חוללים, חברה שהייתה ממארגני התעורבה בארץ. מוריס, זכר יונגלי שנתלה במשך של אגודת צער בעלי חוללים. יש לו המון מעריצים חוללי-על-שמים וחוללי-על-אריבע ומזכירה מיוחדת (כן, יש לחתול הזה גם מזכירה) שולחת להם מכתבים בחתימת-הכף של מוריס. כמוריס הישראלי נבחר חתול העונה לשם "מיסטר מטינס", כ"כוכב" התעורבה נבחר "ישעוני", שניהם חתולי פזים שזכו לבית חם ואוהב ועל לצמרת.

שמן לבן, חמש-חמשה במסלוק פחד במקרה "סוף שבע"

שבת פורש

מדינת ישראל